Biblioteca municipală
Tîrgu-Mureș

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXVIII — Nr. 7 164 | 4 PAGINI 30 BANI | Duminică 3 septembrie 1972

ECHIPAJUL ROMÂNESC DE 2+1 A CUCERIT MEDALIA DE BRONZ

TUDOR, CEAPURA și LOVRENSCHI aduc primul succes olimpic canotajului nostru

ȘTEFAN TUDOR

PETRE CEAPURA

LADISLAU LOVRENSCHI

ȘTEFAN TUDOR. S-a născut în comuna Poenarii Burchii — Prahova, la 2 martie 1943. Înălțimea — 1,86 m; greutatea 92 kg. Necăsătorit. Este muncitor sticlar. Face parte din clubul Dinamo București. Cu patru ani în urmă, la Jocurile Olimpice, a tras alături de actualii coechipieri Petre Ceapura și cîrmaciul Ladislau Lovrenschi, în echipajul de schif 4+1, care atunci, pe lacul Xochimilco, a cîștigat „finala mică", ocupînd locul VII în clasamentul general al probei. Cel mai mare succes l-a înregistrat la campionatele mondiale din 1970 de la St. Catharines (Canada), unde în „trio" cu Petre Ceapura și Gh. Gheorghiu a cucerit medalia de aur. La „europenele" de anul trecut, de la Copenhaga, a ocupat locul IV, tot la 2+1.

PETRE CEAPURA. S-a născut în comuna Jurilofca la 12 iulie 1942. Înălțimea — 1,88 m; greutatea 94 kg. Căsătorit. Profesiunea: funcționar. Face parte din clubul Dinamo București. La campionatele europene obține următoarele locuri: V (1965, Duisburg), III (1969, Klagenfurt) și IV (1971, Copenhaga). Acest puternic sportiv, reprezentant al Deltei, cucerește titlul suprem (împreună cu Tudor și Gheorghiu) în 1970 (Canada). Se află și el la a doua participare la J.O., contribuind în egală măsură cu Tudor (cu care face pereche de două sezoane) la cîștigarea primei medalii olimpice.

LADISLAU LOVRENSCHI. Unul dintre cei mai iscusiți cîrmaci ai canotajului nostru. Are 1,56 m înălțime și cîntărește 50 kg. A fost la un pas de calificarea în finalele olimpice, de pe lacul Xochimilco, în 1968, în cursa de 4+1, unde — după cum am amintit — echipajul românesc a ocupat locul șapte. Face parte din clubul Dinamo București.

Antrenorul celor trei medaliați: **Dumitru Popa** (Dinamo București).

A XX-a ediție a JOCURILOR OLIMPICE DE VARĂ

München · 26 august - 10 septembrie 1972

O DUMINICĂ FIERBINTE...

Curge cu date, cu cifre. Un întreg torent informativ inundă centrele de presă ale Jocurilor Olimpice. În primele cinci zile ale Olimpiadei au fost numărați 1 200 000 de spectatori și, cu toate că este real, e greu de crezut totuși că fotbalul ocupa, pînă acum, primul loc cu 300 000 de spectatori, cifră explicabilă prin atracția fotbalului, indiferent de valoarea turnelui, și de dubla evoluție a echipei olimpice a R.F. a Germaniei, cînd stadionul olimpic a fost arhiplin. Aflînd aceste cifre constatăm că gazdele, care constituie majoritatea spectatorilor, manifestă un interes deosebit pentru sport de îndată ce la pentatlon modern și la călărie au fost prezente 165 000 persoane, 108 000 la gimnastică, 80 000 la natație, etc.

Dar de ce să ne mirăm de îndată ce la finalele de canotaj, de sîmbătă dimineața au fost aproape 50 000 de spectatori? A fost minunat decorul de pe Feldmoching-Oberschleishem, acest stadion de apă, dacă se poate spune astfel, cu culoarele, peluzele, tribunele, cu instalațiile electronice, cu elicopterul bizîind ca un uriaș bondar, dar fără de care nu s-ar vedea la televizor întreaga panoramă, aspectul frontal al ambarcațiilor în înaintarea lor triumfală, asemenea unei flotile vikinge. Am tremurat pentru aceste finale pentru că de la ele așteptam cu toții o medalie de bronz. Și iată că Tudor, Ceapura și Lovrenschi, acești schifiști de la care se spera medalia, au adus-o delegației României într-un sublim efort final. A fost, de altfel, duelul cel mai urmărit de spectatori, darnici în aplauze, chiar dacă învinși au fost membrii echipajului vestgerman. Deci a patra medalie cîștigată de sportivii noștri la această Olimpiadă, înaintea unei săptămîni care programează probele de la care se speră noi medalii.

Numărătoarea celor 1 200 000 de spectatori s-a făcut însă înaintea începerii atletismului. De la primele eliminatorii stadionul a fost plin. Ieri locurile, chiar și cele în picioare, au fost ocupate cu două ore înainte de concurs. E greu de descris interesul pentru atletism, care a depășit fervoarea înotului din primele două zile de întreceri. Dacă Mark Spitz era favorit la sprintul în apă, Valeri Borzov era, în aceeași măsură, preferatul unanim al pistei de rekortan. Sprinterul sovietic a înregistrat un triumf meritat, viteza și siguranța alergării lui fiind impresionante. Pe de altă parte, Borzov este al treilea sprinter european care cîștigă medalia de aur, în istoria Jocurilor Olimpice, după Abrahams (1924) și Hary (1960), restul fiind un apanaj transoceanic.

Valeri Borzov face parte din galeria acelor supercampioni care dau certitudine prin valoarea și constanța lor, mai ales prin constanța performanței, capitol deficitar la mulți sportivi români, promițători în unele momente, însă deficitari în altele, mai cu seamă în situații decisive.

Din fericire, noi avem și sportivi de nădejde în care te poți încrede, la orice oră din zi și noapte. Așa a fost pînă acum cazul cu Ileana Silai, admirabilă în calificări și în semifinale, într-o probă de o extremă duritate, 800 m femei. Este suficient, poate, să vă reamintim că americanca Menning, campioana olimpică de la Ciudad de Mexico a fost eliminată vineri în semifinale, iar autoarea acestei eliminări a fost blonda, supla și tenacea noastră atletă. Medaliată cu argint în 1968, Ileana Silai are acum o concurență mult mai puternică decît în Mexico, cu rivale ca Falck, Sabaite, Zlateva, Hoffmeister și Nikolici. Finala de duminică, la 800 m femei, va fi, datorită valorii apropiate a concurentelor, una din marile senzații atletice la Olimpiadă și, în același timp, ultimul prilej al marii noastre atlete de a obține o performanță de mare prestigiu. Iată de ce gîndul nostru, bănuim că și al dumneavoastră, va fi în această duminică lîngă Ileana Silai, lîngă îndrăzneala ei nelimitată de a învinge bariera celor două minute. Ne așteaptă, aici și la televizor, două minute fantastice...

Este adevărat că nu vă relatăm prea multe despre marile senzații ale Olimpiadei. Cîte nu s-ar putea scrie, de pildă, despre acest Spitz, eroul actualei Olimpiade, despre Shane Gould care, la 15 ani, pulverizează recordurile... masculine de înot din zeci de țări de pe glob, despre Roland Matthes, despre acest superb Borzov și uimitoarea Renate Stecker sau despre micuța la propriu, dar magnifica la figurat, Olga Korbut? Vom reveni, desigur, deși dv. în fața televizoarelor desprindeți foarte mult din măreția lor. Ne aflăm, în majoritatea timpului, lîngă sportivii noștri, la pregătirile și la concursurile lor, lîngă handbaliștii noștri, de pildă, care tot duminică, la München de astă dată, joacă o partidă decisivă pentru etapa următoare, cu echipa țării gazdă. Duminică va intra în luptă Carol Corbu, în calificări. L-am dori să-l alăturăm marilor sportivi de care aminteam mai sus, sportivi de maximă valoare și încredere, la orice oră din zi și noapte. Pe alt loc din stadion va apare și Cornelia Popescu, a cărei selecționare a fost foarte controversată. Ea speră ca, totuși, aici să se întreacă pe sine, ceea ce îi dorim și noi din inimă.

Va fi deci, ziua de 3 septembrie, o duminică fierbinte pentru sportivii noștri, despre care am fi atît de încîntați să vă transmitem cele mai bune vești.

Aurel NEAGU

München, 2 septembrie

Moment emoționant: Ceapura, Lovrenschi și Tudor *primesc medaliile de bronz! Este primul succes olimpic al canotajului românesc*

CANOTORII EUROPENI AU DOMINAT FINALELE

● Schifiștii din R. D. Germană — 3 victorii ● Un „cioc de barcă" hotărîtor ● „Optul" Noii Zeelande cel mai net cîștigător

În ciuda ploii mărunte și a unui timp nu tocmai prielnic întrecerilor, aproape 50 000 de spectatori au ținut să asiste sîmbătă dimineață, la dinamicele finale ale schifiștilor, epilog al întrecerii a **34 reprezentative de țări.** Prezenți pentru prima oară cu toate echipajele înscrise la J.O., în disputele decisive, rameri români s-au comportat la înălțime, cucerind **prima medalie olimpică** (bronz în proba de 2+1) și ocupînd locurile V (la 4 fără cîrmaci) și VI (la 2 fără cîrmaci), poziții care îi onorează în puternicul eșalon fruntaș al canotajului mondial.

SCHIF 4+1. „Uvertura" întrecerilor decisive a coincis cu victoria gazdelor, care nu se calificaseră în finala J.O. de la Mexico. Victorie destul de facilă, consolidată în a doua parte a celor 2 000 de metri. De menționat, în plus, ultimul loc ocupat de echipajul neozeelandez, campion olimpic pe lacul Xochimilco. **Rezultate:** 1. R. F. A GERMANIEI **(Peter Berger — Hans Johann Färber—Alois Bierl—Gerhard Auer+Uwe Benter)** 6:31,85, 2. **R.D. Germană** 6:33,30, 3. **Cehoslovacia** 6:35,64, 4. U.R.S.S. 6:37,71, 5. S.U.A. 6:41,86, 6. N. Zeelandă 6:42,55.

SCHIF 2 FĂRĂ CÎRMACI. Mai bine de jumătate de cursă, echipajul român **Ilie Oanță—Dumitru Grumezescu,** plecat foarte tare (din păcate cu un stroc prea ridicat pentru a rezista pînă la sfîrșit), a condus plutonul celor șase echipe fruntașe, dîndu-ne iluzia victoriei. Cei doi rameri români n-au mai avut, în continuare, resursele necesare pentru a menține același elan în lovitură și — pe la 1250 m — au cedat conducerea schifiștilor din R.D. Germană (campioni olimpici în 1968, primii și în această finală) la 1500 m, au ajuns pe poziția a treia (după Olanda), iar în ultima optime a disputei au căzut complet, trecînd linia de sosire pe locul al șaselea. **Rezultate:** 1. R.D. GERMANĂ **(Siegfried Brietzke — Wolfgang Mager)** 6:53,16, 2. **Elveția** (A. Bachmann, H. Fischer) 6:57,06, 3. **Olanda** (R. Luynenburg—R. Stokvis) 6:58,70, 4. Cehoslovacia (P. Lakomy—L. Zapletal) 6:58,77, 5. Polonia (J. Broniec—A. Sługarski)

(Continuare în pag. a 4-a)

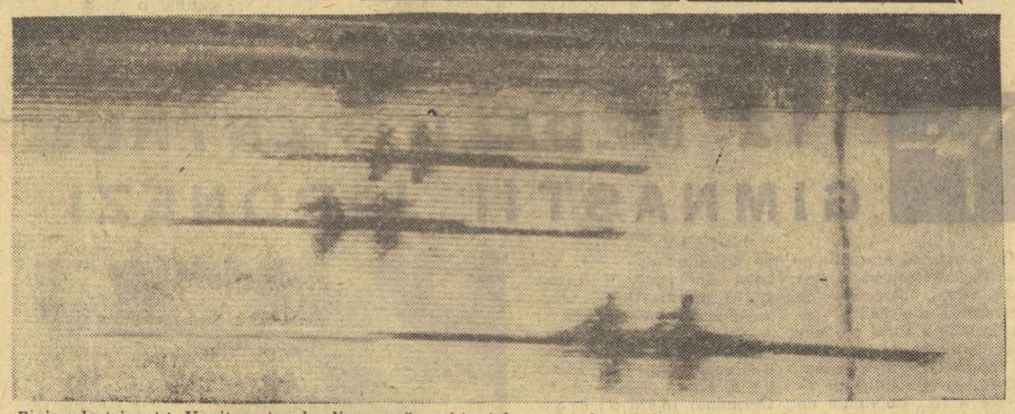

Finiș electrizant! Venit puternic din urmă, echipajul nostru de schif 2 + 1 (mijloc) reușește să depășească în extremis echipajul vest-german și să cucerească medalia de bronz. Pe linia de sosire echipajul Cehoslovaciei (locul II).

UN BRONZ DE... AUR!

Cursa lui Oanță și Grumezescu s-a încheiat... Cei doi canotori stau inerți în fața bărcii, pe fondul negru al gurii hangarului. Oanță are ochii înlăcrimați. Grumezescu privește în gol. Oanță este cel care s-a „stins" în barcă și resimte acum întreaga povară. Grumezescu tace. E o tăcere grea. Oanță stă cu capul plecat. Simte nevoia să spună ceva tovarășului său: **„Nu fi supărat pe mine. La 1 000 de metri mi-au luat foc picioarele. Am plecat prea tare. Am vrut prea mult. Dar și tu ai primit riscul".**

Grumezescu tace. O tăcere grea... Din hangar ies Tudor și Ceapura, cu barca pe umeri. Par niște cai de curse. Lovrenschi, jocheul, înaintează cu pași mărunți. Îi dublez: **„Spune Ceapura!".** Ceapura încetinește: **„Șansa noastră, astăzi, e de locul patru. Spun asta pentru că nu-mi place să bat cîmpii. Dar una e cursa. Noi plecăm mai greu. Toți cei trei o să iuțească. Asta e un mare pericol. Dar e și șansa noastră. Pînă la urmă cineva trebuie să „moară". Și atunci s-ar putea să venim noi..."**

★

Urletele jocheului Lovrenschi pe ultimii metri ai cursei s-au auzit pînă la ponton. Medalia de bronz a fost cucerită la cravașă!

...Tudor și Ceapura coboară din barcă. Din partea opusă a pontonului sar canotorii vest-germani. Vin și-i îmbrățișează. Ei, care la 1 500 m, aveau un avans de două bărci față de echipajul nostru.

Ioan CHIRILĂ

(Continuare în pag. a 2-a)

SPERANȚE NEÎMPLINITE

Marile bătălii olimpice ale scrimei mondiale sînt în toi la pavilionul 20 al Parcului de expoziții din München. Din păcate, pînă la această oră nu avem vești prea bune din tabăra scrimerilor români. Floretiștii și-au încheiat scurta carieră olimpică nereușind să obțină — în afara locului 4 onorabil al lui Mihai Țiu — nici un alt punct la care le dădea dreptul valoarea lor individuală și de ansamblu. După ratarea calificării în semifinale, cînd Iuliu Falb și Ștefan Haukler n-au reușit să-și aducă contribuția hotărîtoare la promovare în meciul cu Franța, a urmat un meci decisiv cu R. F. a Germaniei care ar fi permis floretiștilor noștri să aspire, măcar, la un loc 5 sau 6. Dar iarăși, din păcate, sîmbătă, în cursul dimineții, și această partidă a fost pierdută, tot din cauza ineficacității lui Haukler (o singură victorie la Hein 5—1), Falb și Mureșan (cu nici o victorie). Singurul care a punctat și de această dată, dovedindu-se cel mai în formă floretist român a fost Mihai Țiu care a realizat victorii la Hein 5—3 și la Sens-Gorius 5—4. Astfel, în final, echipa R. F. a Germaniei (Reichert 3 v, Wessel 3 v, Sens-Gorius 2 v și Hein 1 v) a obținut dreptul de a lupta cu echipa Japoniei pentru locurile 5—6, aducătoare de puncte. Lipsa de tinerețe, de vigoare, de rezistență au jucat un rol mult mai

(Continuare în pag. a 4-a)

AZI, LA CRAIOVA, DE LA ORA 16

ROMÂNIA — AUSTRIA,

MECIUL DE DEBUT ÎN NOUL SEZON INTERNAȚIONAL AL FOTBALIȘTILOR NOȘTRI

Stadionul Central din Craiova va cunoaște, azi, atmosfera marilor manifestări fotbalistice. Pe gazonul frumosului stadion (sîntem siguri, populat pînă la refuz) se vor întîlni reprezentativele **ROMÂNIEI** și **AUSTRIEI.** Este o partidă amicală, de verificare înaintea debutului tricolorilor în preliminariile C.M. 1974, dar jocul are importanța și atuurile sale. Meciul România — Austria rămîne, înainte de toate, o partidă în care este angajat prestigiul celor două reprezentative și fiecare dintre ele dorește să-și adauge un nou succes în palmares.

DOBRIN

Apoi, acest joc de azi (al 5-lea din istoria întîlnirilor **România** — Austria) constituie și revanșa întîlnirii de acum patru ani, de la Linz (1 mai 1968), unde fotbaliștii români au obținut un rezultat de egalitate: 1—1.

Pentru echipa noastră, partida trebuie să răspundă în ce măsură au fost sau sînt pe cale de a se rezolva unele probleme pe care antrenorul Angelo Niculescu le are pînă la primul joc din preliminariile C. M., meciul de la Helsinki, cu Finlanda, de la 20 septembrie. Întîlnirea de azi e menită să ne arate în ce măsură Sătmăreanu poate face față postului de fundaș central, cît se poate conta, în viitor, pe craioveanul Marcu etc. Dar, înainte de aceste aspecte, întîlnirea se anunță interesantă — și de loc ușoară pentru tricolori — pentru că echipa Austriei a arătat un evident reviriment în evoluția sa, exprimat prin acel recent 2—0 realizat în fața Suediei.

Să sperăm că — în ambianța stadionului craiovean, unde spectatorii, mari pasionați ai fotbalului, vor constitui, cu siguranță, un puternic suport moral pentru echipa noastră — jucătorii români vor evolua la valoarea lor cea mai bună și ne vor da tuturor satisfacția unei victorii, și mai ales, a unui joc de calitate

La această oră, preparativele în cele două tabere s-au încheiat. Ieri s-au făcut ușoare antrenamente și plimbări. După ce lotului nostru i s-a adăugat Adamache, ieri a venit la Craiova și Dumitru, astfel că antrenorul Angelo Niculescu are la dispoziție pe toți jucătorii convocați.

Partida va începe la ora 16 și va fi condusă de o brigadă de arbitri din Iugoslavia, formată din **N. Mladenovici** (la centru), **I. Selimovici** și **P. Ristici** (la tușă).

ANGELO NICULESCU
văzuți de Al. CLENCIU

În privința echipelor pe care cei doi antrenori le vor folosi, ele vor avea următoarea alcătuire:

ROMÂNIA: RĂDUCANU — N. IONESCU, SĂTMĂREANU, DINU, DELEANU, — DUMITRU, R. NUNWEILLER — LUCESCU, DOMIDE (DEMBROVSCHI), DOBRIN, MARCU.

AUSTRIA: STACKOVICZ — SARA, SCHMIDRADNER (KRIEGER), HORVATH, PUMM — HATTENBERGER, STAREK, ETTMAYER — HICKERSBERGER, KÖGELBERGER JARA.

★

Reamintim că în deschidere (de la ora 14) se vor întîlni formațiile de tineret ale celor două țări.

SPECTATOR ENTUZIASMAT DE ÎNTRECERILE CONCURSURILOR ATLETICE

Împreună cu cei peste 80 000 de spectatori care au luat loc ieri în tribunele stadionului olimpic, am uitat, pur și simplu, de îndatoririle profesionale și alăturea entuziaștilor din tribune am devenit și noi spectatori, trăind concursul cu intensă emoție, minut de minut, clipă de clipă. Am vibrat la extraordinarul final al cursei de 800 m, ne-am bucurat pentru victoria lui Ludvik Danek, acest veteran al Jocurilor Olimpice, am ținut pumnii strînși pentru reușita lui Wolfgang Nordwig în lupta sa solitară cu înălțimea amețitoare a ștachetei și am aplaudat cu căldură evoluția de pur sînge a hurdlerului ugandez Aki Bua, autorul unui senzațional record mondial. Am crezut multă vreme că a fi spectator este o treabă ușoară, la îndemîna oricui. Ieri abia ne-am dat seama cît este totuși de grea și aceasta. Dar pixul gazetăresc care ne-a căzut de pe masă în timpul cînd ne-am ridicat să-i aplaudăm pe atleți, învingători și învinși, și pe care o drăgălașă münchenează ni l-a oferit, ne-a readus, brusc, la realitate.

Așadar, trebuie să uităm de emoții și de bucurii și să ne apucăm de treabă. Colegii din redacție, de la București, așteaptă aprecierile noastre, altele — desigur — decît cele ale simplului spectator în care ne transformasem. Am căzut pe gînduri. Cu ce să începem relatarea noastră, cu care dintre probele care ne-au ținut trează atenția atîtea ore. Soluția salvatoare ne-o oferă cursa sprinterelor pe 100 metri. Fiind singura finală feminină din programul acestei zile de concursuri, să dăm deci întîietate... femeilor,

Campioana europeană Renate Stecker n-a avut, practic, nici un fel de problemă. Ea și-a învins clar și categoric cele șapte adversare din finala cursei, în aceeași manieră în care, în ajun, învinsese și Borzov în alergarea bărbaților, pe aceeași distanță. A fost o cursă ca o străfulgerare a blitzului unui fotoreporter!

Clasamentul: 1. RENATE STECKER (R.D. GERMANĂ) **11,07, 2. Raelene Boyle (Australia) 11,23, 3. Silvia Chivas (Cuba) 11,24, 4. Iris Davis (S.U.A.) 11,32, 5. Annegret Richter (R. F. a Germaniei) 11,38, 6. Alice Annum (Ghana) 11,41.**

„Bătrînul" Ludvik Danek (Cehoslovacia) și-a încununat cariera cu o splendidă victorie olimpică.

Renate Stecher *(R. D. Germană) s-a dovedit cea mai rapidă alergătoare din lume.*

Discobolul cehoslovac Ludvik Danek este unul dintre vechii competitori ai Oliampiadelor, dar pînă acum n-a avut șansa de a încheia un concurs pe un loc fruntaș, așa cum îl recomandau performanțele. La Tokio și chiar și la Ciudad de

(Continuare în pag. a 4-a)